

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ:

Ἑξωτερικοῦ:

Ετησίᾳ. δρ. 8,—
Εξαμήνιος. » 4,50
Τριμήνιος. » 2,50

Ἑτησίᾳ φρ. χρ. 10,—
Ἑξαμήνιος » » 5,50
Τριμήνιος » » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 16ος

Ἐν Ἀθήναις, 14 Φεβρουαρίου 1909

Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 11

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια).

Ὅλοι συμφώνουν ὅτι τὸ παράδοξον πλοῖον εἶχε μηχανικὴν ἢ ηλεκτρικὴν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔλεγε, διότι ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸ φαντασθῇ, καὶ ἀπὸ ποίαν πηγὴν ἦντλει τὸν ηλεκτρισμὸν τῆς.

Ἄλλ' ὅτι δὲν εἶχε παρατηρήσῃ ἀκόμη ὁ τύπος—πρᾶγμα, τὸ ὅποιον βεβαίως θὰ παρετήρει ἀργότερα,— ἦτο μία παράδοξος σύμπτωσης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπέστησε τὴν προσοχὴν μου ὁ κ. Οὐάρδ, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν τὴν ἐσυλλογιζόμην κ' ἐγώ.

Μόνον μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ περιέρρου ἐκείνου αὐτοκινήτου, εἶχεν ἐμφανισθῇ τὸ ὄχι ὀλιγώτερον περιέρρου πλοῖον. Ἀλλὰ καὶ τὰ δύο αὐτὰ μηχανήματα ἠδύναντο νὰ τρέχουν μὲ τὴν αὐτὴν καταπληκτικὴν καὶ θαυμασίαν ταχύτητα. Ἐὰν καὶ τὰ δύο ἐνεφανίζοντο ἐκ νέου, τὸ μὲν εἰς τὴν ξηράν, τὸ δὲ εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ αὐτὸς κίνδυνος ἠπέλπει τὰ μικρὰ σκάφη, τοὺς πεζοὺς καὶ τὰ ὄχηματά... Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἀστυνομία διὰ νὰ προστατεύσῃ καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, καὶ κατὰ ξηράν καὶ κατὰ θάλασσαν !..

Αὐτὸ μού εἶπεν ὁ κ. Οὐάρδ, αὐτὸ ἐσυλλογίσθην κ' ἐγώ. Ἦτο φανερόν ὅτι τοιοῦτο καθήκον εἶχεν ἡ Ἀστυνομία. Ἀλλὰ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἠμπορούσε νὰ τὸ ἐκπληρώσῃ;

Μετὰ συνομιλίαν, ἡ ὁποία παρετάθη ἐπὶ πολλὴν ὥραν, ἡτοιμάσθην τέλος νὰ ποσυρθῶ, ὅταν ὁ κ. Οὐάρδ μ' ἐκράτησε καὶ πάλιν διὰ νὰ μού εἴπῃ:

— Ἀντελήφθης, Στρώκ, ὅτι ὑπάρχει μία παράδοξος ὁμοιότης κινήσεως μεταξὺ τῶν δύο μηχανημάτων, τοῦ πλοίου καὶ τοῦ αὐτοκινήτου;

— Βεβαίωτατα, κ. Οὐάρδ !..

— Ποιὸς ξεύρει λοιπὸν μήπως καὶ

τὰ δύο δὲν ἀποτελοῦν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μηχανήμα, δυνάμενον, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ τρέχῃ εἰς τὴν ξηράν ἢ νὰ πλῆῃ εἰς τὴν θάλασσαν ;..

— Ἦ καὶ νὰ πετᾷ εἰς τὸν ἀέρα ! συνεπλήρωσα ἐγὼ σχεπτικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἡ πρώτη ἐπιστολή.

Ἀφῆκα τὸν κ. Οὐάρδ καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὴν κατοικίαν μου, κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λόγγ-Στρήτ, ἀριθ. 34.

Ἐκεῖ ἠμποροῦσα νὰ παραδοθῶ εἰς τὰς σχέσεις μου χωρὶς νὰ μ' ἐνοχλήσῃ κανεὶς, ἐπειδὴ δὲν ἔχω οὔτε σύζυγον οὔτε τέκνα. Ὅλον μου τὸ σπιτικὸν ἀποτελεῖ μία γραῖα ὑπηρέτρια, ἡ ὁποία, ἀφοῦ ὑπηρετήσε τὴν μητέρα μου, ὑπηρετεῖ, δεκαπέντε τώρα χρόνια, καὶ ἐμέ.

Πρὸ ἐνὸς μηνὸς εἶχα ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἄδειαν. Ἐπρόκειτο δὲ νὰ διαρκέσῃ δεκαπέντε ἡμέρας ἀκόμη, ἐὰν ἐν τῇ μεταξὺ δὲν παρουσιάζετο τίποτε ἀπρόοπτον, καμμία ἀποστολὴ μὴ ἐπίδεχομένη ἀναβολήν.

Καθὼς γνωρίζετε, ἡ ἄδειά μου ἀνεστάλη διὰ τρεῖς μόνον ἡμέρας, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιτοκίου ἐρεύνης τῶν φαινομένων τοῦ Γκρέητ-Λύρυ, ἡ ὁποία δὲν εἶγε σπουδαῖα ἀποτελέσματα.

Καὶ τώρα δὲν θάμουν ἀντίθετο ἀρὰ γε ἢ ἐντολὴ νὰ διαφωτισῶ τὰ

παράδοξα γεγονότα, τῶν ὁποίων ἡ ὁδὸς τοῦ Μιλωκίε ἀφ' ἐνός, τὰ παράλια τῆς Βοστώνης ἀφ' ἑτέρου, ὑπῆρξαν τὸ θέατρον ;... Πολὺ πιθανόν... Ἀλλὰ ποῦ θὰνεύρισκα τὰ ἔχνη τοῦ ἐξαφανισθέντος αὐτοκινήτου καὶ τοῦ ἐξαφανισθέντος πλοίου ;... Βεβαίως, τὸ κοινὸν συμφέρον, ἡ ἀσφάλεια τῶν θαλασσίων καὶ τῶν κατὰ ξηράν ὁδῶν, ἀπῆται νὰ προβῶμεν ἀμέσως εἰς τὰς σχετικὰς ἐρεῦνας. Ἀλλὰ καὶ τί ἡδυνάμεθα νὰ κάμωμεν ἐὰν δὲν ἐνεφανίζοντο πουθενὰ οὔτε τὸ αὐτοκίνη-

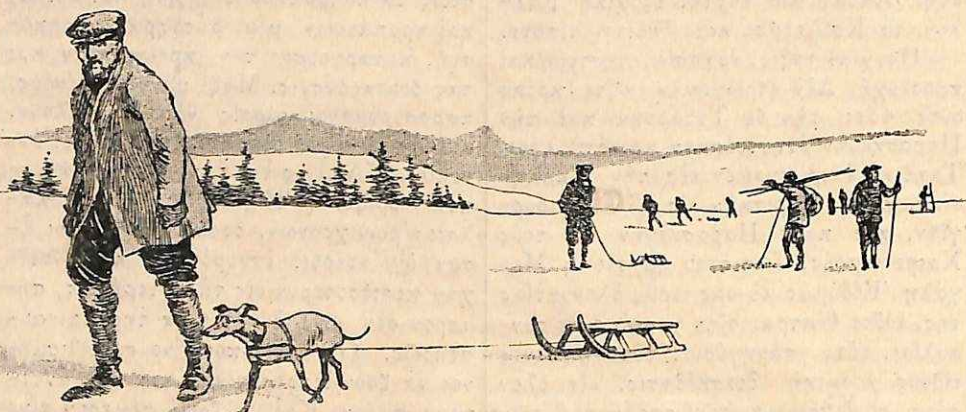
Ἐκεῖ ἠμποροῦσα νὰ παραδοθῶ εἰς τὰς σχέσεις μου χωρὶς νὰ μ' ἐνοχλήσῃ κανεὶς... (Σελ. 85, στ. β.)

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ

Οι αγώνες του Σαμονί.—Τὸ μονὸν ἔλκηθρον.—Τὸ Μπομπσλάιχ.—Τὸ Σκί.

Τὸ Σαμονί (Chamonix) εἶνε μικρὸν χωρίον τῆς Ἀνω-Σαβοΐας παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Λευκοῦ Ὄρους. Οἱ κάτοικοι τοῦ δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς τρισχίλιους. Ἀλλ' ἡ κοιλὰς τῆς Ἀρβης, ἡ περίφημος διὰ τοὺς παγῶνάς της, προσελκύει ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον περιηγητάς.

«Ἐκεῖ-πέρα καθέννας ἔχει τὸ ἔλκηθρόν του...» (Σελ. 88, στ. β').

Ἄλλως τε τὸ Σαμονί εἶνε καὶ σταθμὸς τῶν Ἀλпинιστῶν, οἱ ὅποιοι ἀναβαίνουν εἰς τὸ Λευκὸν Ὄρος. Ζωὴ καὶ κίνησις λοιπὸν εἰς τὸ χωρίον, καὶ τὸν χειμῶνα καὶ τὸ καλοκαίρι.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1908, εὐρισκόμενος κατὰ τύχην εἰς τὴν Ἑλβετίαν, ἐπῆγα εἰς τὸ Σαμονί, διὰ νὰ παρευρεθῶ εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας τοῦ χειμῶνος, οἱ ὅποιοι γίνονται ἐκεῖ κάθε χρόνον καὶ εἶνε περίφημοι εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅσον καὶ οἱ ἰδιοὶ μας Ὀλυμπιακοί.

Πῶς ἤθελα νὰ σὰς εἶχα μαζί μου! Τί περίεργον καὶ ὠραῖον τὸ θέαμα! Γλυκὺς ἥλιος ἐχρύσωνε τὰς χιονοσκεπεῖς πεδιάδας καὶ τοὺς παγῶνας τῶν γύρω βουνῶν, οἱ ὅποιοι τὸ βράδυ, τὸ βελινόν, ἐχρωματίζοντο μὲ ὅλα τῆς ὁδοῦ περιηγητῶν καὶ σπόρτισμαν εἶγε συρρέουσιν εἰς τὸ χωρίον, ἐκ τῶν ὁποίων μερικὸι ἐνέδιδον καλὸν νὰ μεταμφιεσθῶντες Ἀσθῶνας ἢ Ἑσκιμώους, ὡς ἀκτερόνικτοι νὰ ἐξερρήσαν, τὸν Βόρειον Ἰκκλόνισαν καθ' ὅσον ἔβλεπον.

Ἦν ἔκτασις καὶ θαῦμα ὅσον ἐπὶ τῇ ἀντιλήψει τῶν ἀγῶνων. Ἐκεῖ ἦσαν οἱ ἀγῶνες τοῦ ἔλκηθρου, τοῦ μπομπσλάιχ, τοῦ σκί, καὶ τοῦ ἔλκηθρου. Ἐκεῖ ἦσαν οἱ ἀγῶνες τοῦ ἔλκηθρου, τοῦ μπομπσλάιχ, τοῦ σκί, καὶ τοῦ ἔλκηθρου. Ἐκεῖ ἦσαν οἱ ἀγῶνες τοῦ ἔλκηθρου, τοῦ μπομπσλάιχ, τοῦ σκί, καὶ τοῦ ἔλκηθρου.

τέρους ἦσαν κάτι νέον καὶ ἄγνωστον: Τὸ μονὸν ἔλκηθρον (luge) τὸ μπομπ (bob, ἢ bobsleigh), τὸ σκί (ski)...

—Ἐ, πῶς εἶπατε;

—Ἀλήθεια, δὲν εἶσθε ἐξοικειωμένος ἀκόμη μὲ αὐτάς τας λέξεις. Σὰς εἶνε ἴσως ἄγνωστοι, ὅσον καὶ τὸ πρᾶγμα ποὺ ἐκφράζει καθενί. Ἀς ἐπιθεωρήσωμεν λοιπὸν τὰ νέα αὐτὰ ὄργανα, καὶ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ἂν τὸ λέγῃ ἡ καρδιά σας, — ἂν αβαστοῦν τὰ κότσια σας — πηγαίνομεν ἐκεῖ μαζί καὶ συμπληροῦμεν τὴν θεωρητικὴν μας διδασκαλίαν

βλέπῃ κανεὶς σοβαροὺς ἀνθρώπους, ἡλικιωμένους κυρίως, νὰ περνοῦν σύροντες τὰ ἔλκηθρά των, σὰν παιδιὰ ποὺ σύρουν κανένα ξύλινον ἀλογάκι.

Τώρα, διὰ νὰ μεταχειρισθῇτε τὸ μονὸν ἔλκηθρον, τὸ ἀνεβάτε εἰς μίαν κλιτύν, καλοκάθεσθε ἐπάνω, σηκώετε τὸ πόδι σας, καὶ τὸ ἀφίετε νὰ κυλήσῃ, νὰ πάρῃ τὸν κατήφορον, σύμφωνα μὲ τὸν νόμον... τῆς βαρύτητος.

Ἐὰν ἰδῇτε ὅτι τρέχετε πάρα πολὺ, κάμνετε φρένο μὲ τὰ πόδια σας, τὰ ὁποῖα σὰς χρησιμεύουν ἐπίσης διὰ νὰ στρέψετε δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ. Σὰς βεβαίω ὅτι εἶνε μία μεγάλη ἀπόλαυσις, μία μεγάλη ἥδονὴ νὰ γλυστράτε ἔτσι καὶ κάποτε νὰναπηδάτε εἰς τὸν ἄέρα, ὅταν τὸ ἔλκηθρόν σας προσκόπη εἰς καμμίαν ἀνωμαλίαν τοῦ ἐδάφους. Ἐννοεῖται, ὅτι καμμίαν φορὰ εἰμπορεῖτε νὰ πάρετε καὶ τοῦμπαν. Ἀλλὰ ἐπάνω εἰς τὸ ἀκαλὸν χιόνι, τὸ πέσιμον δὲν εἶνε καθόλου ἐπικίνδυνον. Θὰ σκληθῇτε ἄμέσως, θὰ τιναχθῇτε σὰν σκυλάκι, καὶ θὰ ξανακαθῆτε.

Θέλετε τώρα νὰ κάμετε κάτι δυσκολώτερον, γυμναστικώτερον, ἀθλητικώτερον; Ἀντὶ νὰ καθήσετε ἀπλῶς εἰς τὸ ἔλκηθρόν σας, ξαπλώνεσθε ἐπάνω μπρούμυτα, στηρίζετε τὰ χέρια σας εἰς τὸ ἐμπρόσθιον πλευρὸν τοῦ δαπέδου, βγάζετε τὸ κεφάλι σας ἐμπρός, σηκώνετε τὰ πόδια σας ὀπίσω, καὶ ἔτσι δὲν ἔχετε καμμίαν συνάφειαν μὲ τὸ ἔδαφος. Ὡς φρένον καὶ ὡς τιμόνι, μεταχειρίζεσθε τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν, μὲ τὰ ὁποῖα, ὅσακις θέλετε, εἰμπορεῖτε νὰ κατήσετε εὐκόλως. Τὸ γύμνασμα αὐτὸ παρέχει μεγαλητέραν ταχύτητα ἀπὸ τὸ προηγούμενον, διότι τὸ σῶμα, καθὼς εἶνε ἐξηπλωμένον, δὲν παρουσιάζει μεγάλην ἀντίστασιν εἰς τὸν ἄέρα. Ἀλλ' εἶνε καὶ πλέον ἐπικίνδυνον. Ἐὰν συναντήσετε κανὲν ἐμπόδιον, κανὲν πρόσκομμα, μὲ τὸ κεφάλι πρῶτα-πρῶτα θὰ κάμετε τὴν γνωριμίαν του, — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἦτο πολὺ εὐχάριστον, οὔτε διὰ τὸ κεφάλι σας, οὔτε διὰ τὸ ἐπίλοιπον σῶμά σας.

Εἶνε λοιπὸν πολὺ διασκεδαστικὸν νὰ γλυστρά κανεὶς μὲ τὸ ἔλκηθρον; Ἐρωτήσατε καλλίτερα τὰ παιδιὰ τοῦ Σαμονί, τὰ ὁποῖα, μόλις βγοῦν ἀπὸ τὸ Σχολεῖον, τρέχουν σὰν τρελλὰ νὰ κυλίσουν ἀπὸ τὰ πλάγια τῶν πλησιέτερων λόφων... Εἶμαι βέβαιος ὅτι προτιμοῦν αὐτὴν τὴν ἀσχολίαν ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς γραμματικῆς καὶ ἀπὸ τὴν λύσιν τῶν ἀριθμητικῶν προβλημάτων... Ὅπως δὴποτε, πρῶτα μαθαίνουν νὰ τρέχουν μὲ τὸ ἔλκηθρον, καὶ ἔπειτα νὰ διαβάσουν καὶ νὰ γράφουν. Εἶδα εἰς τὸ Σαμονί παιδάκια καὶ κοριττάκια ὅχι ὑψηλότερα ἀπὸ τέσς μπόττες μου, τὰ ὁποῖα ἐκατρακυλοῦσαν τὸν στίβον ὅπως οἱ πατέρες καὶ αἱ μητέρες των. Ἐν ἀπὸ αὐτὰ μάλιστα, — δὲν θὰ ἦτο μεγαλότερον ἀπὸ πέντε ἐτῶν, — ὀλίγον ἐλειψε νὰ προσκόβῃ εἰς τὰ πόδια μου, καθ' ἣν στιγμὴν ἔτρεχε μὲ τὴν μεγαλητέραν ταχύτητα. Ποῖος ξέρει τί θὰ ἐπάθαινα, ἢ τί θὰ ἐπάθαινε. Νομίζετε ὅμως ὅτι ἐταράχθη; Μὰ καθόλου!

(Ἐπεταὶ συνέχεια) Ο ΑΖΑΡΙΑΣ

ΔΑΝΙΗΛ

[ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ PITROIS]

A.

Καλέ, ἀλήθεια εἶνε αὐτὰ ποῦ μοῦ διηγήθη πρὸ ὀλίγου ὁ μπάριμα-Ἀμβρόσιος; ἢ παραμύθια;..

Ὁ νέος μας συμμαθητής, ὁ «καινούργιος», αὐτὸς ποῦ ὁ κ. Ἐπιμελητὴς μᾶς τὴν παρέστησεν ὡς μέλλοντα νὰ μᾶς «βάλῃ κάτω», νὰ μᾶς κατατροπώσῃ ὅλους, — εἶνε, λέγει, ἕνα πτωχὸ παιδί, σχεδὸν ζητιανάκι, τὸ ὁποῖον εἰς ἐρχεται εἰς τὸ Λύκειον ἀπὸ ἐλεημοσύνην, ὡς ὑπότροφος κ' ἐγὼ δὲν ἤξεύρω τίνας φιλανθρωποῦ πλουσίου ἢ ποίας Κοινότητος.

Ὅχι δά!..

Ἄν ὁρῶντες τώρα νὰ δέχωνται καὶ εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν μας Λύκειον τὸν τυχόντα, κάθε πτωχόπαιδο ποῦ ἔμαθε δύο γράμματα εἰς τὰ θρανία τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου ἢ τῆς Σχολῆς τῶν ἀπὸρων, — καλὴ μέρα!

Τί διάβολο! Ἐδῶ-μέσα γνωρίζομεθα ὅλοι. Εἴμεθα παιδιὰ καλῶν οἰκογενειῶν. Δὲν μοῦ φαίνεται πῶς ἐκπίπτω ἐγὼ, ὁ Φαβιανὸς δὲ Λουβίλ, ὁ υἱὸς τοῦ μεγαλειτέρου τραπεζίτου τῆς Ἐπαρχίας, ὅταν συναγωνίζωμαι μὲ τὸν Σουπλιζόν, τοῦ ὁποῖου ὁ πατέρας εἶνε δικηγόρος, ἢ ὅταν νικῶ εἰς τὸ φουτ-μπῶλ τοὺς κληρονόμους τῶν ἱατρῶν καὶ τῶν συμβολαιογράφων τοῦ τόπου, — ἔστω, ἐπιτέλους, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἐργοστασιαρχῶν, τῶν ὁποίων αἱ ὑψηλαὶ καπνοδόχοι καταστρέφουν τὴν ὠραιότητα τῆς ἐσχῆς μας!..

Ἀλλὰ ὅχι καὶ μ' ἕνα πτωχόν, μ' ἕνα ἄγνωστον ὑπότροφον!.. Ἀλήθεια, μπάριμα Ἀμβρόσιος, εἶσαι βέβαιος;

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἀριστοκρατικοῦ Λυκείου βγάζει τὴν σκολίαν τοῦ πρὸς

ἐπικύρωσιν τῶν λόγων του. Τὴν σπουδαίαν αὐτὴν εἰδήσιν τὴν γνωρίζει ἀπὸ τὸν κ. Ἐπιμελητὴν, ὁ ὁποῖος ἤκουσε τὸν κ. Διευθυντὴν νὰ τὴν λέγῃ εἰς τὸν κ. Ζωμάρ, τὸν καθηγητὴν τῶν Ἑλληνικῶν. Ἀρα καμμία ἀμφιβολία...

Καὶ ὁ μπαρμα-Ἀμβρόσιος, ἡ «Ἐφημερίς», καθὼς τὸν ἔχουμε βγάλλῃ, ἀπομακρύνεται ὑπερήφανος διὰ τὴν ἐντύπωσιν ποῦ μᾶς ἔκαμαν τὰ «νέα» του.

Θεωροῦμαι προσωπικῶς προσβεβλημένος. Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ κυριώτερος μαθητὴς τοῦ Λυκείου. Ὡς τραπεζίτου! Φαντασθῇτε πόσῃ ἐπιρρῶν ἐξασκῶ καὶ πόσον μὲ περιτριγυρίζουν ὅλοι.

Βεβαίως, οἱ καθηγηταὶ μου δὲν ἀγνοοῦν ὅτι εἶμαι ἕνας ἡλίθιος, ἕνας φαντασμένος, ἕνας ἐκνηρὸς, καί, μὲ ὅλα τὰ δεκαπέντε μου χρονάκια, ἕνας ἀμαθὴς ποῦ δὲν ἔχει τὸν ὁμοῖόν του εἰς

«Τὴν σπουδαίαν αὐτὴν εἰδήσιν τὴν γνωρίζει ἀπὸ τὸν κ. Ἐπιμελητὴν...» (Σελ. 89, στ. β').

ὅλον τὸ Σχολεῖον. Καὶ ὅμως, — ἐξηγήσατέ το ὅπως θέλετε, — ὁ πατέρας μου, εἰς τὸ τέλος κάθε τριμηνίας, λαμβάνει πάντοτε τοὺς καλλιτέρας Ἐλέγχους, καὶ κανεὶς ἀπὸ τοὺς συμμαθητάς μου δὲν τολμᾷ νὰ μοῦ διαφιλονεικῇ τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα παίρνω κάθε χρόνον.

Δύο σκλάβους ἔχω προπάντων, ἐπὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν ὁποίων εἰμπορῶ νὰ βασίζωμαι ἀπολύτως.

Ὁ πρῶτος εἶνε ἡ «Ἐφημερίς» ποῦ σὰς εἶπα, ὁ Ἐπιστάτης μας, ὁ ὁποῖος μοῦ ἀγοράζει κρυφὰ γλυκίσματα, ἐφημερίδας, σιγάρα κτλ. καὶ ὁ ὁποῖος κερδίζει ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερον αὐτὸ ἐπαγγελμα

καμμία δωδεκαριά φράγκα τὸν μῆνα, — χωριστὰ ποῦ μοῦ τρώγει ἢ μοῦ πίνει πάντοτε τὰ μισὰ γλυκίσματα ἢ σιγάρα, καὶ ποῦ διαβάσει πρῶτος τὰς ἐφημερίδας μου... Ὁ ἄλλος εἶνε ὁ συμμαθητὴς μου Λασσάλ, τοῦ ὁποῖου ὁ πατέρας ἐπλούτησεν ἄγνωστον πῶς, καὶ ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι θέλει νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη του... Ὁ ἄλλος εἶνε ὁ συμμαθητὴς μου Λασσάλ, τοῦ ὁποῖου ὁ πατέρας ἐπλούτησεν ἄγνωστον πῶς, καὶ ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι θέλει νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη του... Ὁ ἄλλος εἶνε ὁ συμμαθητὴς μου Λασσάλ, τοῦ ὁποῖου ὁ πατέρας ἐπλούτησεν ἄγνωστον πῶς, καὶ ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι θέλει νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη του...

Γνωρίζω ὅτι εἶνε ψεύστης καὶ ἀνεπικρινής, τὸν περιφρονῶ κατὰ βάθος, καὶ ὅμως κολακεύομαι, ὑπερηφανεύομαι πολὺ ὁσάκις χειροκροτῇ καμμίαν μου «ἐξυπνάδα». Καὶ εἰς κάθε τι ποῦ κάμνω, ἡ ἐπιδοκιμασία τοῦ μοῦ εἶνε ἀναγκαία διὰ νὰ καταπνίγῃ κάποια φωνὴν ἐσωτερικὴν, ἢ ὅποια μ' ἐνοχλεῖ κάποτε, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἐπιτέλους θὰ τὴν κάμω νὰ σωπάσῃ...

Ὁ Λασσάλ εἶνε ὁ μεσάζων μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς μητρὸς μου — διότι ἐκεῖ, εἰς τὸ σπίτι μου τὸ ἴδιον, ἐσπάρηκατ' ἀρχὰς ὁ δέσπορας σπόρος, ὁ ὁποῖος ἐφύτρωσε μέσα μου τόσον καλά... Ὅχι, ὁ πατέρας μου, ἂ, ὅχι! Αὐτὸς εἶνε ἡ εὐθύτης, ἡ χρηστότης, ἡ καλωσύνη προσωποποιημένη. Δι' αὐτὸν ἕνας τίμιος ἄνθρωπος ἀξίζει ὅσον κ' ἕνας ἄλλος τίμιος ἐπίσης, ἀδιάφορον ἂν ὁ ἕνας στέκεται εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τὴν κοινωνικῆς κλίμακος, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὴν τελευταίαν.

Ἡ μητέρα μου ὅμως, ἡ καίριός μου, ἡ μητέρα μὲ τὴν τυφλὴν τῆς στοργῆς, αὐτὴ μεκάμει νὰ πιστεύω ὅτι εἶμαι κάτι τί, ὃν ὑπερῶν, ἐξαιρετικόν, καὶ ὅτι ὅσοι μ' ἐπεριστοίχισαν, μόλις καὶ μετὰ βίας ἦσαν ἱκανοὶ νὰ λύσουν τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων μου... Βεβαίως ἀγαπᾷ καὶ τὴν Ἀλίκη, τὴν μεγάλην μου ἀδελφὴν, ποῦ ὑπανδρεύθη πρὸ δύο ἐτῶν, ἀγαπᾷ καὶ τὴν μικροῦλαν Λότταν, ποῦ ἀριθμεῖ μόλις ἐπτά ἀνοίξεις, — ἀλλὰ τί εἶνε τὰ κορίτσια ἐμπρὸς εἰς τὸν γυῖνα τῆς, τὸν Φαβιανὰ τῆς!..

Νομίζω, ἀλήθεια, ὅτι εἰς τὴν καρδίαν τῆς καὶ αὐτὸς ὁ πατέρας μου κατέχει δευτερεύουσαν θέσιν, ἀφότου ἦλθεν εἰς

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἴσχυουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1909. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Κάλαμος τοῦ Εὐρώτα, α, (Ρ.Α.Ο.) Ἀνακρέων, α, (Ι.Κ.) Πάρις, α, (Β.Γ.) Ἐλευθέρα Ἑλλάς, κ. (Ε.Δ.) Ἡγὼ τοῦ Ταυρέτου, κ. (Ε.Μ.) Ἑλληνική Ναυαρχίς κ. (Χ.Χ.) Ὀλβία κ. (Χ.Ψ.Ω.) Ὀνειρώδες Βάσις α.(...) Ἰαπωνέζα, κ. (!!!) Σερητευμένη Ἀλεξανδρινή, κ. (Ε.Δ.).

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Ναύαρχος τῆς Σαλαμῖνος, α.

Τὰ περυσινὰ ψευδώνυμα. — Ὑπενθυμίζω καὶ πάλιν, ὅτι ὅσοι θέλουν νὰνανεώσουν τὸ ψευδώνυμον ποῦ εἶχαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, πρέπει νὰ τὸ κάμουν μέχρι τῆς 28 Φεβρουαρίου τοῦ βραδύτερον. Διότι, μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην, ἡ κυριότης οἰουδήποτε ψευδωνύμου τοῦ 1908, μὴ ἀνανεωθέντος διὰ τὸ 1909 ὑπὸ τοῦ κατόχου του, ὅλ περιέρχεται εἰς τὸν πρῶτον ζητούντα τὴν ἐγκρίσιν.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἐλευθέρον Ἑλληνα (ἔστειλα) Δουκὴν Λάραν (καὶ ἡ ἰδιὴ σου λύσις εἶνε ὀρθή, ἀλλ' εἰς τ' ἀποτελέσματα, κατ' ἀρχήν, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου μόνον τὰς συμφωνήσας πρὸς τὰς δημοσιευόμενας) Ναύαρχον τῆς Σαλαμῖνος (ἔγραψα περὶ τοῦ Συλλόγου σας τὰ δέοντα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον· καὶ πάλιν σὰς εὐχαριστῶ καὶ εὐχομαι πᾶσαν εὐδοκίμησιν) Πλοίαρχον Νέμον (ἐλήφθη· ἐδῶ ὁ καιρὸς ἀρχίσει νὰ βελτιοῦται) Ἀριδοπούριδο (εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Βοσκοπούλαν τοῦ Πηλίου (ἔστειλα· σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ μοῦ δεῖξῃς τὴν ἀγάπην σου καὶ μὲ ἔργα) Ρήγαν Φεραῖον (φυσικά, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ζωὴ καὶ κίνησις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ) Ποιμενικὴν Φλογεραν (ἔστειλα· νομίζω ὅτι αὐταὶ αἱ οἰκογενεακαὶ διασκηδάζουσιν εἶνε αἱ ὠραιότεραι) Κόρην τῆς Μακεδονίας (ἔστειλα· εὐχαριστῶ διὰ τὴν νέαν φίλην ἀσπασμούς εἰς τὸν Γῶγον) Ἀνακρέοντα (αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σου ἐνέκρινε· γράψε τὰς λύσεις αὐτὰς εἰς χάριτον τῶν Λύσεων καὶ στείλ' εἰς ἐκ νέου) Ποδάριον Ἀχιλλεῖα (ἔστειλα λογαριασμόν· τὰ παιδικὰ Πνεύματα καλά, ἀλλὰ νὰ μοῦ στείλῃς καὶ καλλιτέρα) Ἀπομὴν τοῦ Βοσπόρου (ἔστειλα) Μελαγχολικὴν Ὀνειροπόλον (ἐλήφθη· ὁ κ. Φαίδων σὲ χαίρει) Κύνων Μιτυλήνης (δισκολὸν νὰ φάῃς αὐτὴν τὴν στιγμὴν· ἔχει ὀλίγην ὑπομονὴν ἕως νὰ τελεωθῇ ὁ πρῶτος γῦρος) Ἀπολεσθεῖσαν Ἐλπίδα (ὄχι) Ἐθνικὴν Ἀναγέννησιν (ἔστειλα· εἶδες ὅτι σοῦ ἀπήντησα) Ἐνωσις ἢ Θάνατος (ἔλαβα ὑπ' ὄψιν μου ὅσα μοῦ γράφεις· ἔστειλα βραβεῖον καὶ ζητηθέντα) Πάριν (ἔστειλα· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Ἐλευθέραν Ἑλλάδα (βλέπεις σημεῖον τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ψευδωνύμου σου· ἡ ἐπιστολὴ σου ὠραιότατη· σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ γράψῃς δάκρυς τοῦ ἀφίνοντος καιροῦ τὰ μαθήματα) Κάλαμον τοῦ Εὐρώτα (βλέπω ὅτι εἰς τὴν πόλιν σας ἔγιναν πολὺ ὠραῖα καρναβάλια· καὶ ἀκόμη ὠραιότερα μοῦ τὰ περιγράφεις· εὐγε!) Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα (δὲν θὰ μὲ ἀφίσῃς βέβαια μὲ τὸ πρῶτον γράμμα) Ναυτοπαῖδα τοῦ Ὀκεανῶ (ἔστειλα) Εὐδομον Ἴον (χαίρω ποῦ ἐγίνες καλὰ· γράψε μοι τώρα) Πνοὴν Ψυχορραγούντος Ἀγγέλου (ὠραιότατη ἡ ἐπιστολὴ σου καὶ πολὺ συγκινητική) Σερητευμένη Ἀλεξανδρινή, Ἰδανικότητα, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 12 Φεβρουαρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 3 Μαρτίου ἐκ τῶν Ἑπαρχιῶν μέχρι τῆς 14 Μαρτίου ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ μέχρι τῆς 31 Μαρτίου.

[Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῇ Γραφῇ μας εἰς φανέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

101. Δεξιόγραφος.

Φωνῆν βάζω ἐστὶ φωνιὰ
Μὲ τέχνην καὶ δοκίμοι
Πῶς νέοι, γέροντες καὶ παιδιὰ
Κάνουν μ' ἐκεῖνο χάρι,
Ποῦ σπῖθες οὐρανόφωστας
Καὶ χίλια φῶτα βγάζει!

Ἐστάλη ἀπὸ τὴν Πατριωτικὴν Πυργοδεσποιναν

102. Συλλαβόγραφος.

Τρία γράμματα ἂν πάρῃς
Καὶ κατὰ σειρὰν τὰ θέσῃς,
Μέγα μέρος τῆς Εὐρύπης
Στὴ στιγμὴ θάποτελῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μενεξεδένιου Ὀνειρου

103. Τονόγραφος.

Κάποιον ἀριμετηκόν
Παροξύνον ὅλ βρῆς,
Εἰς τὸ τέλος θά τονίσῃς,
Κ' ἐν ἐπίρρημα θά ἰδῇς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου

104. Αναγραμματισμός.

Σημεῖον τῆς γραφῆς ἀναγραμματίσει,—
Σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος σχηματίσει.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐλπιδοφόρου Σημαίας

105. Πυραμῖς.

+
* + *
* * + * *
* * + * *
* * + * *
* * + * *
* * + * *
* * + * *

Ἀνακτα Αἰγύπτιον καθέτως βάλε,
Ἐνα κινδύνον φθόγγον κατόπιν,
Ἀστέρας, πόλιν εἰς τὴν Εὐρώπην,
Ὡραῖαν ἔπειτα Ὀκεανίδα,
Τῆς Θράκης Ἀνακτα γνωστόν, τῶν πάλα,
Κ' ἔχεις ἐμπρός σου τὴν Πυραμίδα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Προμάχου τῆς Ἐλευθερίας

106. Κερκυρμένον Κυβόλεξον.

1 καὶ 2.—Ἐπὶ καὶ νῦν τελοῦνται ἐν μεγάλοις εὐρταῖς σωματικαῖς Ἀσκήσεσι.
3 καὶ 4.—Εἰς δισκολὸν θέσιν θὰ εὐρεθῇ ὅστις ἀναλάβῃ νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἡρωϊκάς τοῦ ἀνδρός πράξεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βωμοῦ τῆς Ἐλευθερίας

107 — 108. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ Γνωμικοῦ.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐξ ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς φωνηέντος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν ἄλλαι τῶσαι λέξεις. Ἐκ τούτων, ἀφαιρῶν δύο γράμματα ἑκάστης καὶ συναρμολογῶν τὰ λοιπὰ καθ' ἡν θὰ εὐρεθῶν σειρὰν, σχηματίσει γνωμικόν:

λάλος, Ἐλένη, ἱκανός, γανίς, Ἰανός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐπουρανίου Βίου

109. Ἐρωτήσις.

Ἐρωτηθεὶς τις ἐὰν ἦσαν πολλοὶ ἀδελφοὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἀπεκρίθη: «Δύο, καὶ ἕνα ἔχει ὁ ἀδελφός μου». Πόσοι ἦσαν ἐν ὧν;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σουφραζέτ

110. Διπλὴ Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας,

τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέξης, ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν Ἀστερισμόν· τὰ δὲ δευτέρα ὄλων κατὰ σειρὰν ἀποτελοῦν χώραν τῆς Τουρκίας:

1, Ρῆμα· 2, Ἡμίθεος· 3, Ἀρχιερεὺς Ἰουδαίος· 4, Μῆν· 5, Ἀρχαῖος φιλόσοφος στωϊκός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστεως τῆς Ἰωνίας

111. Φωνηεντόλιπον.

ζστ-κλλ-τ-δδρ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Περιπατητοῦ τοῦ Σερίφ

112. Γρίφος.

ωχ ωχ ωχ ωχ ωχ

ωχ ωχ ωχ ωχ ωχ

ωχ

ωχ

ωχ

ωχ

Α' + ἂν τῶν t

Ἐστάλη ὑπὸ Κωνστ. Α. Χρυσάφη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 5.

34. Πιλίνιος (πλήν, Ἰος.) — 35. Φρέαρ-ἔαρ. — 36. Φαντασία-Ἀσία.

37. Π
Ι Ο Ν
Ι Σ Τ Ο Σ
Π Ο Τ Α Μ Ο Σ
Ν Ο Μ Ο Σ
Σ Ο Σ
Σ

38—40. 1) Ἐξ ὄνου τὸν λέοντα. 2) Ἐξ ἔργων τὸν ἄνδρα. 3) Ἐξ ἰδίων τὰ ἀλλότρια (ἡ καὶ: ἐξ οἰκείων τὰ βέλη. — 41. Πᾶς μὴ Ἑλληνα βάρβαρος. — 42. Οὐ-

δεὶς ἐπενθηφόρησεν ἔνεκα τοῦ Περικλέους· (οὐ δὲς ἐπ' ἐν-ὀθ-φώρ εἰς ἐν-ἐν-ε-κα-τοῦ περὶ κλε-οὺς)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἀπείρους εὐχαριστίας, Ἀσπὴρ Εἰρήνης, διὰ τὰς εὐχαιρῆς εὐχάς σου.
Ἄνθος Αἰγύπτου. (Θ, 146)

ΑΝΑΚΡΕΩΝ (Θ, 147)

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΣΕΤΙΣ» ΕΝ ΚΑ·Ι·ΡΩ·
ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ

Α'. 240. Ἀρχιεπισκοπικός Ἀνοι-
κτόκαρδος... φρ.χρ. 40
Β'. 160. Ἀρχων τῆς Χίου... φρ.χρ. 20
Γ'. 967. Βαρώνος Σκαρπίας... φρ.χρ. 10
Δ'. 134. Γλυκεῖα Ἑλλάς... φρ.χρ. 5
Ε'. 965. Ι. Κ... φρ.χρ. 5

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΣΕΤΙΣ»

Θερμῶς εὐχαριστεῖ πάντα τὰ μέλη Συλλόγου «Μέμεις» Ἀσπὴρ τῆς Ἀνατολῆς, Νύμφην τοῦ Νεῖλου, Λαίρδα τῆς Ἑλλάδος, Βασιλόπαῖδα, Ἰδανικότητα, Φιλί τῆς Μάννας, Φοικῶν Ναυαρίον, κλπ. ὧς καὶ πάντας τοὺς ἐργασθέντας ὑπὲρ τῆς διαύσεως τῶν Λαχείων αὐτοῦ (Θ, 149)

Ζητῶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὀνειροπόλου τῆς Δόξης.— Προσδοκωμένη Ἐλευθερία, Poste Restante, Monastir, Turquie. (Θ, 150)

Μακεδόνες, Μακεδονίδες καὶ φίλοι Μακεδόνων, προκειμένου νὰ ἰδρυθῇ Σύλλογος ἔχων εὐγενέστατον σκοπὸν, παρακαλεῖσθε ἀπαντῆς, ψευδωνυμοῦχαιτε καὶ μὴ, νὰποστεῖλετε ἀφευκτως διεύθυνσιν σας: Librairie Zalli, διὰ Παμμακεδονικὸν Monastir (Turquie). (Θ, 151)

Κερδίσαντες ἀριθμοὶ λαχείου ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ
226, 411, 6, 17, 458, 260, 116, 175, 222, 49. (Θ, 152)